

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10353 af 31/08/2010 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse 177-10 om kontanthjælp - fradrag - børnebidragsrestance - deleordning

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 2100242-09

Ankestyrelsens principafgørelse 177-10 om kontanthjælp - fradrag - børnebidragsrestance - deleordning

Resume:

Kommunen har ret til at foretage fradrag i kontanthjælpen for børnebidrag, som kommunen udlægger forskudsvis, selvom den bidragspligtige oplyser, at børnene er hos denne halvdelen af tiden.

Det forhold, at den bidragspligtige skiftevis har børnene 1 uge ad gangen hos sig, og i den forbindelse har udgifter til forsørgelse betød ikke, at der ikke kunne fradrages i kontanthjælp.

Det kunne ikke dokumenteres, at den bidragspligtige forsørgede eget barn i hjemmet under 18 år.

Love:

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009 - § 96a

Lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag - Lovbekendtgørelse nr. 439 af 14. maj 2009 - § 11

Afgørelse:

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har i møde truffet afgørelse i NN's sag om, hvorvidt der skal foretages fradrag i NN's kontanthjælp for børnebidragsrestance, når det er oplyst, at NN har børnene hos sig halvdelen af tiden.

Resultatet er

- Kommunen har været berettiget til at foretage fradrag i NN's kontanthjælp for forskudsvis udbetalt børnebidrag med virkning fra 1. juli 2009.

Det betyder, at vi ændrer afgørelsen fra Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen YY.

Vi har bemærket os, at NN efterfølgende har oplyst Beskæftigelsesankenævnet om, at det ene barn, kort før barnet fyldte 18 år, flyttede hjem til NN, og at der er meddelt flytning til folkeregistret, hvorfor NN på daværende tidspunkt kunne søge Statsforvaltningen om at få ændret børnebidragsresolutionen.

Begrundelsen for afgørelsen

NN er ikke omfattet af undtagelsen om, at der ikke kan foretages fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag i kontanthjælpen til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har lagt vægt på, at NN modtager kontanthjælp med forsørger-takst. Vi har videre lagt vægt på, at NN har forsørgerpligt over for 2 børn under 18 år, der på tidspunktet for nævnets afgørelse havde adresse hos deres mor.

Vi finder på denne baggrund, at kommunen har været berettiget til at foretage fradrag i kontanthjælpen for forskudsvis udbetaling af børnebidragene.

Det forhold, at NN skiftevis har børnene 1 uge ad gangen hos sig og i den forbindelse har udgifter til forsørgelse, kan ikke betyde, at der derved ikke kan foretages fradrag. Vi vurderer således ikke, at det

er dokumenteret, at NN forsørger eget barn i hjemmet under 18 år i lov om aktiv socialpolitik § 96a's forstand.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå, da Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen YY traf afgørelse i sagen
- Beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 5. november 2009
- Klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fra kommunen
- Beskæftigelsesankenævnets genvurdering

Det fremgår af sagen, at Kommunen den 23. juli 2009 traf afgørelse om, at der skulle fradrages 2 børnebidrag i NN's kontanthjælp for forskudsvis udlagt børnebidrag efter den pr. 1. juli 2009 indførte bestemmelse i lov om aktiv socialpolitik om fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse.

Begge børn under 18 år var på tidspunktet for afgørelsen folkeregister registreret hos moderen. NN klagede imidlertid over kommunens afgørelse, idet han oplyste, at han havde børnene 1 uge ad gangen, og at han i den forbindelse havde udgifter til kost, transport til og fra skoler og til tøj og fritidsaktiviteter.

Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen YY ændrede kommunens afgørelse.

Nævnet fandt således, at der ikke skulle foretages fradrag i NN's kontanthjælp for forskudsvis udbetalt børnebidrag.

Begrundelsen var, at han på tidspunktet for kommunens afgørelse måtte anses for at forsørge sine mindreårige børn i sit hjem. Nævnet henviste til § 96a, stk. 2, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik.

Nævnet lagde vægt på NN's oplysning om, at hans børn boede halvdelen af tiden hos ham og halvdelen af tiden hos deres mor (1 uge hvert sted), og at kommunen ikke havde godtgjort, at dette ikke skulle være i overensstemmelse med de faktiske forhold.

Det forhold, at børnene havde deres folkeregisteradresse hos deres mor, og at NN skulle betale børnebidrag, uanset om det var ifølge aftale med børnenes mor eller var blevet pålagt ham, fandt nævnet således ikke i sig selv medførte, at han ikke kunne anses for at forsørge sine børn i hjemmet.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse.

Kommunen henviste i sin klage til, at det af § 13 i lov om børns forsørgelse fremgår, at hver af forældrene er forpligtet til at forsørge barnet, samt at hvis den ene af forældrene ikke opfylder forsørgelsespligten over for barnet, så kan Statsforvaltningen pålægge ham at udrede bidrag til barnets underhold.

Kommunen henviste endvidere til, at for at der kunne søges om forskudsvis udbetaling af børnebidrag, skulle der dels foreligge en bidragsresolution fra Statsforvaltningen samt opstå en situation, hvor den bidragspligtige ikke overholdt sin forsørgelsesforpligtelser.

Kommunen anførte, at den var vidende om, at der efter praksis ikke fastsættes bidrag, hvis forældrene havde fælles forældremyndighed, og der mellem parterne var etableret en 100 procent deleordning, hvorefter barnet opholdt sig lige meget hos hver af forældrene, og begge forældre deltog i forsørgelsen af barnet.

Kommunen vurderer således, at der i tilfælde, hvor Statsforvaltningen havde udarbejdet en bidragsresolution og fastsat bidrag, var taget udtømmende stilling til hvem af forældrene, der bar den overvejende del af forsørgelsen hos barnet.

Kommunen henviste yderligere til, at det af bemærkningerne til § 31 og § 32 i L 72 punkt. 3.13. 3 fremgår, at formålet med lovforslaget er at begrænse den fremtidige opbygning af bidragsgæld for personer, som modtager kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse på forsørgersats.

Kommunen mente fortsat, at NN var omfattet af personkredsen i § 96a, og at der skulle fradrages bidrag for 2 børn i hans kontanthjælp og derved undgås opbygning af bidragsgæld.

Såfremt NN mente, at forholdene havde ændret sig, siden Statsforvaltningen traf afgørelse om bidrag, måtte han rette henvendelse dertil og søge ændring/nedsættelse af bidrag.

Beskæftigelsesankenævnet har i genvurderingen på ny henvist til, at NN og hans børns mor ifølge de foreliggende oplysninger har en 50/50 deleordning, således at børnene bor halvdelen af tiden hos ham og halvdelen af tiden hos deres mor.

Nævnet fandt således, at det forhold, at børnene boede hos NN halvdelen af tiden bevirkede, at hans udgifter til børnenes forsørgelse, herunder til børnenes daglige kost, personlige fornødenheder, sengelinned, vask m.v. og til deres andel af forbrug af el og vand, telefon m.v., måtte anses for at udgøre en så væsentlig økonomisk byrde, at han måtte anses for at forsørge egne børn i hjemmet.

Det forhold, at den ene forælder i et tilfælde, hvor barnet bor lige meget hos begge forældre, står for betalingen af de faste udgifter til institution, tøj, fritidsinteresser og transport, og hvor Statsforvaltningen som følge heraf havde pålagt den anden forælder at betale bidrag, fandt nævnet således ikke i sig selv kunne medføre, at den forælder, der skulle betale bidrag, ikke kunne anses for at forsørge eget barn i hjemmet.

Nævnet bemærkede yderligere, at nævnet i lovens forarbejder ikke har fundet støtte for en antagelse om, at en forælder, der har sine børn boende halvdelen af tiden, og som var pålagt at betale bidrag til den anden forælder, ikke kunne anses for at forsørge eget barn i hjemmet.

Nævnet anførte, at forarbejder til aktivlovens § 96a ikke indeholdt nogen bemærkninger om det nærmere indhold af undtagelsesbestemmelsen i § 96a, stk. 2, 1. led, om hvorledes betingelsen ”forsørger eget barn under 18 år i hjemmet” skulle forstås.

Nævnet henviste til bestemmelsen i aktivlovens § 25, stk. 2, nr. 1, hvorefter en person under 25 år får udbetalt kontanthjælp svarende til forsørgertakst, ”når den pågældende forsørger eget barn i hjemmet”.

Af forarbejderne til aktivlovens § 25, stk. 2, nr. 1, (lovforslag nr. 230 Folketingsåret 96/97, bemærkningerne til § 25, stk. 2) fremgår blandt andet følgende.

”1. en person under 25 år, som forsørger eget barn i hjemmet, er berettiget til satserne for personer over 25 år.

Hvis barnet bor hos vedkommende hele tiden, så forsørger den pågældende barnet i hjemmet. Hvis barnet ikke bor hos den pågældende hele tiden, afhænger det af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om man kan anses for at forsørge barnet i hjemmet. I denne vurdering skal man se på, hvor meget barnet opholder sig hos den pågældende. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældre, svarer det til, at begge forældre forsørger eget barn i hjemmet”

Nævnet fandt, at der var et sådant sammenfald i formuleringen af begrebet forsørger eget barn under 18 år i hjemmet i aktivlovens § 96a, stk. 2, 1. led og forsørger eget barn i hjemmet i aktivlovens § 25, stk. 2, nr. 1, at vurderingen efter § 96a, stk. 2, 1. led måtte ske ud fra samme retningslinjer, som gjaldt for § 25, stk. 2, nr. 1.

Nævnet bemærkede yderligere, at formålet bag begge regler, var at sikre, at den pågældende, fortsat var i stand til at forsørge barnet, hvilket ikke ville være tilfældet, hvis der blev foretaget fradrag i hjælpen for forskudsvis udbetalt børnebidrag.

Nævnet fandt i tilfælde, hvor barnet boede lige meget hos begge forældre, at det var uden betydning, hvor barnet havde folkeregisteradresse, at den pågældende var pålagt børnebidrag, og at der forskudsvist udbetaltes børnebidrag til den anden forælder.